

Наукoвий
журнал
№1
2013

ЕКОНОМІЧНИЙ ФОРУМ

Львівський національний
технічний університет

Валівчук Ю.В.	
Рейджиніринг логістичних бізнес-процесів підприємства	220
Ілляшенко К.В.	
Інформаційні загрози економічній безпеці підприємства.....	225
Надворная Г.Г.	
Оцінка економічного потенціалу в системі інформаційного забезпечення.....	229
Рівник Н.С. , Корецька Н.І.	
Теорії та змістово-типологічні характеристики безпеки підприємства.....	238
Терещенко М.А.	
Аналіз використання ефективних методів в управлінні підприємством.....	243
Шамота Г. М., Коваленко Ю.О.	
Формування тактики виходу підприємства на зовнішній ринок.....	247

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Амбарчян М.С.	
Банківська група: Структура та концепція відносин контролю.....	254
Барський Ю.М.	
Проблеми фінансового забезпечення соціального розвитку України в умовах глобалізації.....	260
Бойко О.В.	
Маркетингове забезпечення ефективного функціонування банку.....	268
Виговський В.Г.	
Удосконалення аналізу кредитоспроможності підприємств з урахуванням позабалансових ризиків.....	274
Гарасим П.М., Приймак С.В.	
Особливості методології та організації звітних процесів українських підприємств в контексті МСФЗ.....	278
Григорук І.О.	
Теоретичний аспект іпотечного кредитування підприємств АПК.....	287
Глущенко А.В., Захарова Л.С.	
Построение управленческого учета по центрам финансовой ответственности в группе компаний.....	293
Горшкова Н.В., Кириченко Ю.О.	
Оптимизация методологии финансового и управленческого учета на малых предприятиях строительной отрасли.....	297
Заблоцький М.Б.	
Ціна як функція обсягів грошової маси і натурального продукту у методології формування фінансово-ринкової регулятивної парадигми.....	302
Карцева В.В.	
Методичні підходи до формування системи фінансового контролінгу на підприємстві..	312
Кушира М.І.	
Регіональні асиметрії інвестиційного потенціалу країни.....	316
Кравчук Г.В., Пластиун О.Л.	
Роль і місце моральних ризиків та несприятливого відбору у фінансовій безпеці.....	322
Крисовата К.В.	
Стратегія превентивності та мінімізації фінансових ризиків у розбудові митної системи України.....	328
Могилко Л.В.	
Аналіз ефективності здійснених внутрішніх та зовнішніх облігаційних запозичень	

здатістю від дії дестабілізуючих чинників, стійкістю взаємозв'язків між суб'єктом управління, що сприятиме задоволенню інтересів споживачів, клієнтів та працівників підприємства.

Запропонований власний підхід до поняття «безпека підприємства» сприятиме новому трактуванню його змісту в теорії безпеки з метою реалізації принципу доступності при здійсненні управлінського аналізу рівня безпеки підприємства та стійкості його стійкості в зовнішньому середовищі.

Список використаних джерел:

1. Основы экономической безопасности (Государство, регион, предприятие, личность): учеб.-метод. пособие / Российская экономическая академия им. Г.В. Плеханова / Е. А. Олейников (ред.) – М.: Бизнес-школа "Интел-Синтез", 1997. – 288 с.
2. Ожегов С. И. Словарь русского языка / Под ред. С. П. Обнорского. - М.: Стереотип.: 22-е изд. М., 1980. – с. 47.
3. Соціальна політика та економічна безпека / Під заг. ред. Є. І. Крихтіна. – Донецьк: Каштан, 2004. – 235 с.
4. Омелянович Л. О. Економічна безпека торговельного підприємства: монографія / Л. О. Омелянович, Г. Є. Долматова. – Донецьк: ДонДУЕТ, 2005. – 195 с.
5. Ліпкан В.А. Безпекознавство: навч. посібник / В.А. Ліпкан. – К.: Європ. ун-т, 2003. – 208 с.
6. Кунев Ю.Д. Безпека митної служби як складова безпеки держави / Ю.Д. Кунев // Митна справа. – 2007. – № 2. – С. 3-8/
7. Коноплева И.А. Управление безопасностью и безопасность бизнеса: учебн. пос. для вузов / И.А. Коноплева, И.А. Богданов; под ред. И.А. Коноплевой. – М.: ИН-ФРА-М, 2008. – 448 с.
8. Гетьман О. О. Економіка підприємства: навчальний посібник / О.О. Гетьман, В. М. Шаповал. - 2-е изд. - К.: Центр учбової літератури, 2010. - 488 с.
9. Нікіфоров П.О. Сутність та значення фінансової безпеки страхової компанії/ П.О. Нікіфоров, С.С. Кучерівська// Фінанси України. – 2006.- № 5.- С.86-90.
10. Коженювські Л. Управління безпекою / Л. Коженювські // Актуальні проблеми економіки. – 2004. – № 1. – С. 147-154/
11. Щербина В.М. інформаційне забезпечення економічної безпеки підприємств та установ / В.М. Щербина // Актуальні проблеми економіки. – 2004. – №1. – С. 220-225.
12. Войнарченко М. Управління економічною безпекою підприємств на основі оцінки відхилень ключових показників / М. Войнарченко, О. Яременко // Економіст. – 2008. – №12. – С. 60-63.
13. Математическая энциклопедия Гл. ред. И. М. Виноградов. Т. 2. – Д-КОО. – М.: «Советская энциклопедия», 1979. – 467.
14. Даль В.И. Толковый словарь живого великорусского языка /В.И.Даль. – М.: Русский язык, Том 1. – 1989 – 1990. – 2717 с.
15. Анцупов А.Я., Шипилов А.И. Словарь конфликтолога. - СПб.: Питер, 2006. – 528 с.
16. Лесков М.А. Гомеостатические процессы и теория безопасности / М.А. Лесков // Безопасность: Информационный сборник. – 1994. – № 4 (20). – С. 66.

УДК 658.15

Терещенко М.А. к. е. н., доцент кафедри

Дніпропетровський державний агротехнологічний університет

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Досліджено основні напрямки використання інформаційних технологій для оптимізації діяльності підприємства. Проаналізовано важливість впливу інформаційно-технологічних рішень на господарський процес. Розглянуто принципи для забезпечення ефективності інформаційної системи виробничого процесу. Визначено основні проблемні місця роботи підприємств.

Ключові слова: управління, інформаційні системи, сучасні технології, впровадження, бази даних, стратегічні ідеї, ефективність, технологічні пропозиції, менеджмент, взаємодія.

М. Tereschenko

ANALISIS OF EFECTIVE METHODS UTILIZATION IN BUSINESS MANAGMANT

The main directions of using of information technologies for the optimization of enterprise activity researched. The importance of the decision influence on the business based on informational and technological issues are analyzed. The main principles of implementing of efficient informational system in production process are discovered. The main problematic points of the work of enterprise are determined.

Key words: management, information systems, modern technologies, introduction, databases, strategic ideas, efficiency, technological offers, management, interaction.

Терещенко М. А.

АНАЛИЗ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ЭФФЕКТИВНЫХ МЕТОДОВ В УПРАВЛЕНИИ ПРЕДПРИЯТИЕМ

Изучены основные направления использования информационных технологий для оптимизации деятельности предприятия. Проанализирована важность влияния информационно-технологических решений на хозяйственный процесс. Рассмотрены принципы для обеспечения эффективности информационной системы производственного процесса. Определены основные проблемные места предприятий.

Ключевые слова: управление, информационные системы, современные технологии, внедрение, базы данных, стратегические идеи, эффективность, технологические предложения, менеджмент, взаимодействие.

Постановка проблеми у загальному вигляді і її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Управління сучасним підприємством є складним комплексним завданням, що вимагає організації взаємодії ресурсів різного роду. До таких ресурсів відносяться, зокрема, інформаційні системи, що забезпечують автоматизацію бізнес-процесів підприємства. Організація ефективної системи експлуатації ІТ-інфраструктури є одним з аспектів забезпечення заданого рівня якості ІТ підприємства.

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблеми. Методологію ефективних методів управління підприємствами досліджували такі науковці, як М.П. Бондарь, В.М. Данюк, Б. Карлофф, У. Мастенбрух, М.Х. Мескон та інші. Питання управління на основі інформаційних систем розглядалися у працях вітчизняних та зарубіжних вчених: М.Н. Григор'єва, О.В. Матвієнка, В.І. Сергеева, В.І. Старікова, Г.А. Титаренка, В.Б. Уткіна тощо. Хоча тема управління підприємствами розкрита досить глибоко, цілий ряд принципових аспектів цього напрямку поки ще не знайшов послідовного рішення в системі використання інформаційних технологій для оптимізації діяльності підприємства.

Цілі статті. Метою статті є дослідження основних напрямків використання інформаційних технологій для оптимізації діяльності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Сучасні інформаційні технології, які базуються на професійному використанні інформаційного ресурсу, дають змогу менеджерам ефективно діяти, мінімізуючи ризик. Залежно від поставлених управлінських завдань можуть застосовуватися такі види інформаційно-управлінських технологій [1]:

1. Зберігаючі (економлять витрати, матеріали й фінансові ресурси, але не впливають суттєво на зміну стану й рівня функціонування підприємства) – передають інформацію від відправника до адресата, не відповідаючи за суть інформації, що передається, та її використання адресатом;
2. Раціоналізуючі – відповідають за використання інформації;
3. Творчі – "виробляють" нові знання, їх передають, використовують для вдосконалення ланки управління. Вимога до спеціалістів, що готують інформацію для

керівників: фундаментальна підготовка з теорії і практики управління, розуміння суті функціонального навантаження відповідних керівників, знання механізму прийняття управлінських рішень;

4. Професійні – мають навички з підготовки інформації. Керівники повинні дотримуватись таких принципів систематизації інформаційних потоків:

5. Забезпечення повноти й достовірності обліку всіх сторін господарської діяльності;

6. Мінімізація інформаційного шуму та обмеження інформаційного надлишку згідно вимогами надійності;

7. Забезпечення безперервного зв'язку між зовнішньою і внутрішньою інформацією та прийняття рішень на всіх рівнях ієрархії управління.

На сьогодні відомі такі проблеми впровадження інформаційних технологій (ІТ) у практику вітчизняних підприємств [2]:

1. Безперервне збільшення обсягу технологічних пропозицій, що потребують великих інвестицій, і, відповідно, – посилення залежності від зовнішніх послуг (наприклад постачальників програмного забезпечення)

2. Зміна ролі ІТ у господарській діяльності багатьох підприємств; під час виконання внутрішньофірмових процесів функція ІТ перестала бути допоміжною, а перетворилась у важливу складову продукту чи виробничих потужностей;

3. Зростання витрат у сфері ІТ.

Інформація як сукупність даних і знань характеризує рівень організаційного розвитку системи і є її стрижневим елементом. Наскільки ефективні процеси збирання, накопичення, зберігання, пошуку, передавання та методів опрацювання інформації, настільки дієва й уся система управління виробництвом в цілому [3].

Компонентами інформаційної системи підприємства (виробництва) є банк даних і відповідні бази даних, використовувана мова (сукупність знаків і класифікаторів), а також комплекс моделей і програм, що забезпечують роботу з даними. Банк і бази даних являють собою сховище інформації та основний компонент інформаційної системи в багаторівневій інтегрованій автоматизованій системі управління підприємством.

Банк даних – комплекс, що охоплює спеціальні структури організації інформації, алгоритми, спеціальні мови, програмні й технічні засоби, що в сукупності забезпечують створення та експлуатацію системи накопичення інформації, яка надходить із декількох джерел, її оновлення, коригування та багатоаспектне використання в інтересах об'єктів управління підприємства, а також прямий зв'язок із користувачем для отримання відповіді на певні запити.

Основні вимоги до банку даних:

-інтегрованість баз даних і цілісність кожної з них;

-незалежність; мінімальна збитковість даних, що зберігаються;

-здатність до розширення [2].

Створення інформаційної інфраструктури – важливе завдання, яке вимагає чіткого розуміння ролі інформації, що є цінним ресурсом, необхідним для вдосконалення сучасного виробництва. Але одні лише комп'ютери, за словами Поля Страссмана, не перетворюють погану фірму в хорошу. Автоматизація – прекрасний засіб, але він не виліковує всі недуги.

Тому керівникам в ухваленні рішень щодо капіталовкладень в інформаційну технологію слід дотримуватися таких рекомендацій [4]:

1. Підпорядкуйте вкладення в технологію стратегічним ідеям!

2. Не прагніть до конкретного обґрунтування закупок обслуговуючої апаратури!

3. Застосовуйте інформаційну технологію в нововведеннях!

4. Спочатку плануйте витрати на персонал і тільки потім – на техніку!

5. Використовуйте інформаційну технологію для поліпшення комунікацій!

6. Не вкладайте ресурсів у технологію, яка обмежує зростання!

7. Сприяйте тому, щоб персонал інформаційної системи відчув себе причетним до загальної справи фірми!
8. Внесіть ясність у функції спеціалістів!
9. Скористайтеся професійними знаннями ваших постачальників!
10. Уникайте дилетантства!
11. Запровадьте тарифікацію діяльності, що належить до накладних витрат!
12. Визначайте продуктивність!
13. Оцінюйте якість інформаційних послуг!

Основні принципи для забезпечення ефективності інформаційної системи виробничого процесу [5]:

1. Визначення вимог до змісту інформації та її характеру залежно від спрямованості;
2. Вироблення системи зберігання, використання" подання інформації в централізованому і децентралізованому управлінні;
3. Розробка програмного забезпечення, створення й використання банків даних;
4. Автоматизація адміністративно-управлінської праці на основі використання комп'ютерної техніки тощо.

Не сприяє стабілізації швидке зростання витрат у сфері ІТ. Щоб контролювати їх збільшення і домогтися більшої гнучкості у вирішенні інформаційно-технологічних проблем, багато підприємств йдуть в основному двома шляхами. Перший полягає в тому, що фірма створює внутрішньофірмову інформаційно-технологічну ділянку, яка пропонує послуги і в нефірмовому ринку, доводячи тим самим можливість рентабельного використання своїх потужностей [2].

Найчастіше підприємства вибирають інший шлях, коли більша частина власного інформаційно-технологічного персоналу переводиться в розпорядження створюваних дочірніх компаній або спільних з спеціалізованими інформаційно-технологічними партнерами підприємств, також самостійно виступають на ринку. На материнському підприємстві залишається невелика група співробітників, на яку покладаються функції інформаційного менеджменту.

Вищий менеджмент починає усвідомлювати, який важливе вплив надають інформаційно-технологічні рішення на сам господарський процес і культуру підприємства. Тому він почуває себе все більш ущемленим в тому плані, що змушений делегувати відповідні питання внутрішньофірмовим підрозділам або зовнішнім організаціям. До того ж перший досвід роботи в нефірмових інформаційно-технологічних службах не дає особливих приводів для оптимізму щодо ефективності вирішення зазначених проблем. У зв'язку з цим виникають наступні ключові питання [3]:

1. Яке ставлення провідного персоналу до ІТ, які наслідки випливають з більш ефективної її організації та використання у виробництві нових товарів і послуг;
2. Що має знати вище керівництво фірми в області ІТ, щоб приймати компетентні рішення, зокрема відносно інвестицій;
3. Якою мірою допустимо делегування функцій у сфері ІТ;
4. Якою має бути роль вищого менеджменту в управлінні інформаційно-технологічним потенціалом.

Висновки. Таким чином, можна зробити висновок, що сьогодні між розглянутими групами інтересів відсутня необхідна взаємодія. Використання інформаційної технології (ІТ) відноситься до найбільш суперечливим внутрішньофірмовим проблем. Керівництво підприємств часто відмовляється їх вирішувати, тому що не відчуває себе достатньо компетентним.

Рішення зазвичай покладаються на керівників інформаційних служб або спеціалізовані зовнішні організації. Господарські ризики, пов'язані з ІТ, постійно зростають, і неясно, до яких пір керівництво підприємств буде недооцінювати цей важливий стратегічний ресурс. Щоправда, останнім часом вищий менеджмент став

важніше ставитися до ІТ. Саме від нього повинні виходити вирішальні ініціативи щодо зміни ситуації у даній сфері.

Список використаних джерел:

1. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура: Пер. с англ. под науч. ред. О.И. Шаталина. - М.: ГУ ВШЭ, 2008. - с.77-78.
2. Информационные технологии в бизнесе / Под ред. М. Желены. - СПб.: Питер, 2009. - с. 16.
3. Э. Филии, В. Томас С. Вдребезги: Новая информационная экономика и трансформация бизнес-стратегий. - М.: «Секрет фирмы», 2007. - с. 23.
4. Информационные технологии в бизнесе / Под ред. М. Желены. - СПб.: Питер, 2010. - с.136.
5. Информационные технологии в бизнесе / Под ред. М. Желены. - СПб.: Питер, 2007. - с. 233.
6. Информационные технологии в бизнесе / Под ред. М. Желены. - СПб.: Питер, 2008. - с. 23.

УДК 658.8:339.138

Шамота Г. М.,
Коваленко Ю.О.

ФОРМУВАННЯ ТАКТИКИ ВИХОДУ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗОВНІШНІЙ РИНОК

На основі досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців визначено чинники, які впливають на маркетингову стратегію підприємства. Підсумовуючи вищезазначене, автори пропонують тактику виходу підприємства на зовнішні ринки.

Ключові слова: тактика, маркетингова стратегія, міжнародний ринок

G. Shamota, J. Kovalenko

TACTICS OF EMERGING COMPANIES IN FOREIGN MARKETS

Based on research of domestic and foreign scientists identified the factors that affect the marketing strategy of the enterprise. In sum, the authors propose tactics exit on foreign markets.

Key words: tactics, marketing strategy, international market

Шамота Г.М., Коваленко О.А.

ФОРМИРОВАНИЕ ТАКТИКИ ВИХОДА ПРЕДПРИЯТИЯ НА ВНЕШНИЕ РЫНКИ

На основе исследований отечественных и зарубежных ученых определены факторы, влияющие на маркетинговую стратегию предприятия. Подытоживая вышесказанное, авторы предлагают тактику выхода предприятия на внешние рынки.

Ключевые слова: тактика, маркетинговая стратегия, международный рынок

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковцями та практичними завданнями. Сучасний етап глобалізації в світі характеризується розвитком та піднесенням новітніх комунікаційних технологій і транспортних засобів. Все це зумовлює те, що відстані між різноманітними географічними регіонами поступово зменшуються. З ціллю досягнення інтернаціонального масштабу все більше і більше підприємств прагнуть вийти на зарубіжні ринки. Тому для того щоб удосконалювати способи виходу на світову арену, підприємство потребує нові теоретичні і практичні підходи удосконалення системи управління зовнішньоекономічної діяльності заради досягнення поставленої мети. Зокрема формування і впровадження стратегії виходу на світовий ринок, що дозволить підприємницьким структурам забезпечити тривалі конкурентні переваги у глобальній економіці.